

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Sprintafen 25 mg rakeet

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi annospussi sisältää vaikuttavaa ainetta 25 mg ketoprofeenia (vastaten 40 mg ketoprofeenilysiinisulfaattia).

Apuaineet, joiden vaikutus tunnetaan:
Aspartaamia (E951) 350 mikrogrammaa
Glukoosia 63 mikrogrammaa
Sakkaroosia 6,13 milligrammaa

Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Päällystetyt rakeet annospussissa.

Valkoiset tai luonnonvalkoiset rakeet.

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Sprintafenia suositellaan akuutin lievän tai keskivaikean kivun oireenmukaiseen hoitoon sekä vilustumiseen ja flunssaan liittyvän kivun ja kuumeen hoitoon.

Sprintafen on tarkoitettu vähintään 18 vuoden ikäisten aikuisten hoitoon.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Käyttöaihe	Ikäryhmä	Annos	Kesto
Kivun ja kuumeen oireenmukainen lievitys	Yli 18-vuotiaat aikuiset	1 annospussi kerta-annoksena 2–3 kertaa vuorokaudessa tarvittaessa.*	Oireiden lievittämiseen tarvittavaa pienintä tehokasta annosta on käytettävä mahdollisimman lyhytkestoisesti.

*Annosten välillä on pidettävä vähintään 4 tunnin tauko.

Suosittelua 75 mg vuorokausiannosta ei saa ylittää.

Jos kuume kestää yli kolme vuorokautta tai kipu yli viisi vuorokautta tai jos oireet pahenevat, on käännyttävä terveydenhuoltohenkilöstön puoleen.

Iäkkäät

Sprintafenia on käytettävä iäkkäillä varoen.

Iäkkäille potilaille suositellaan annokseksi yhtä annospussia vuorokaudessa.

Pediatriset potilaat

Sprintafenia ei pidä käyttää alle 18 vuoden ikäisten lasten hoitoon.

Antotapa

Annospussin sisältö voidaan annostella suoraan kielelle. Rakeet liukenevat sylkeen, joten ne voidaan ottaa ilman vettä.

4.3 Vasta-aiheet

Tätä lääkevalmistetta ei saa käyttää seuraavissa tapauksissa:

- Jos potilaalla on anamneesissa yliherkkyysreaktio, kuten bronkospasmi, astmakohtaus, akuutti nuha, nokkosihottuma tai ihottuma, tai muu allerginen reaktio ketoprofeenille tai aineille, joilla on sama vaikutusmekanismi (esim. asetyylisalisyylihappo tai muut tulehduskipulääkkeet). Tällaisilla potilailla on havaittu vaikeita ja harvinaisissa tapauksissa kuolemaan johtaneita reaktioita (ks. kohta 4.8).
- Yliherkkyys kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.
- Kolmannen raskauskolmanneksen aikana (ks. kohta 4.6).
- Vaikea sydämen vajaatoiminta.
- Jos potilaalla on aktiivinen peptinen haava tai anamneesissa ruoansulatuskanavan verenvuoto, haavauma tai perforaatio.
- Jos potilaalla on maha- tai pohjukaissuolihaava, krooninen dyspepsia tai mahakatarri.
- Jos potilaalla on leukosytopenia tai trombosytopenia, aktiivinen verenvuoto tai verenvuotoalttius antikoagulaatiohoidon yhteydessä.
- Jos potilaalla on vaikea munuaisten tai maksan vajaatoiminta.

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Tulehduskipulääkkeiden käytön yhteydessä on ilmoitettu hyvin harvoin vaikeita, joskus kuolemaan johtaneita reaktioita, mm. eksfoliativista dermatiittia, Stevens–Johnsonin oireyhtymää ja toksista epidermaalista nekrolyysiä (ks. kohta 4.8). Sprintafenin käyttö on lopetettava heti, jos potilaalla ilmenee ihottumaa, limakalvomuutoksia tai muita yliherkkyiden merkkejä.

Sprintafenin käyttöä samanaikaisesti muiden tulehduskipulääkkeiden (myös selektiivisten COX-2:n estäjien) kanssa on vältettävä.

Haittavaikutukset voidaan minimoida käyttämällä oireiden lievittämiseen pienintä tehokasta annosta mahdollisimman lyhyen aikaa.

Tulehduskipulääkkeiden liikkakäyttö voi aiheuttaa lääkepänsärkyä. Potilaita on neuvottava lopettamaan hoito ja varoitettava mahdollisista vieroitusoireista, joita voivat olla mm. päänsäryn paheneminen, joka voi kestää useita päiviä.

Iäkkäät: Iäkkäillä potilailla tulehduskipulääkkeiden aiheuttamien haittavaikutusten esiintymistiheys on tavallista suurempi. Tämä koskee etenkin ruoansulatuskanavan verenvuotoa ja perforaatioita, jotka saattavat johtaa kuolemaan (ks. kohta 4.2).

Ruoansulatuskanavan verenvuodot, haavaumat ja perforaatiot: Kaikkien tulehduskipulääkkeiden käytön yhteydessä on ilmoitettu ruoansulatuskanavan verenvuotoja, haavaumia ja perforaatioita, jotka voivat johtaa kuolemaan. Niitä voi esiintyä milloin tahansa hoidon aikana riippumatta siitä, onko potilaalla ennako-oireita tai onko hänellä anamneesissa vakavia ruoansulatuskanavan tapahtumia.

Epidemiologisen näytön mukaan ketoprofeeniin saattaa liittyä suuri vakavan ruoansulatuskanavan toksisuuden riski vastaavasti kuin joillakin muilla tulehduskipulääkkeillä, etenkin suuria annoksia käytettäessä (ks. myös kohdat 4.2 ja 4.3).

Ruoansulatuskanavan verenvuodon, haavauman tai perforaation riski suurenee, jos potilas käyttää suuria tulehduskipulääkeannoksia, hän on iäkäs tai hänellä on aiemmin ollut haavaumia, etenkin, jos haavauman komplikaationa on esiintynyt verenvuotoa tai perforaatio (ks. kohta 4.3). Näiden potilaiden hoito on aloitettava pienimmällä saatavilla olevalla annoksella, ja heidän kohdallaan on harkittava suojaavien lääkkeiden (esim. misoprostoli tai protonipumpun estäjät) liittämistä hoitoon. Sama koskee myös potilaita, jotka tarvitsevat samanaikaisesti pieniannoksista asetyylisalisyliyhappoa tai jotakin muuta lääkitystä, joka voi todennäköisesti lisätä ruoansulatuskanavaan kohdistuvia haittoja (ks. jäljempänä ja kohta 4.5). Jos potilaalla on esiintynyt aiemmin ruoansulatuskanavan toksisuutta, hänen on ilmoitettava lääkärille kaikista epätavallisista vatsaoireista (erityisesti ruoansulatuskanavan verenvuodosta). Tämä koskee etenkin iäkkäitä potilaita ja hoidon alkuvaiheita. Varovaisuutta on hyvä noudattaa, jos potilas käyttää samanaikaisesti jotakin lääkitystä, joka voi suurentaa haavaumien tai verenvuodon vaaraa, esimerkiksi suun kautta otettavia kortikosteroideja, antikoagulantteja (mm. varfariini), selektiivisiä serotoniinin takaisinoton estäjiä tai verihiutaleiden toimintaa estäviä lääkkeitä (mm. asetyylisalisyliyhappo) (ks. kohta 4.5).

Jos Sprintafenia käyttävälle potilaalle kehittyy ruoansulatuskanavan verenvuoto tai haavauma, hoito on lopetettava. Tulehduskipulääkkeiden käytössä on noudatettava varovaisuutta, jos potilaalla on anamneesissa jokin ruoansulatuskanavan sairaus (haavainen paksusuolitulehdus, Crohnin tauti), sillä näiden sairauksien paheneminen on mahdollista (ks. kohta 4.8). Potilaita on seurattava huolellisesti etenkin ruoansulatuskanavan verenvuodon varalta.

Kliinisten tutkimusten ja epidemiologisten tietojen perusteella joidenkin tulehduskipulääkkeiden käyttöön (erityisesti suurina annoksina ja pitkäkestoisesti) voi liittyä kohonnut valtimotulpan (kuten sydäninfarktin tai aivohalvauksen) riski. Tietoja ei ole riittävästi, jotta tämä riski voitaisiin sulkea pois ketoprofeenin osalta.

Kuten muidenkin tulehduskipulääkkeiden käyttö, Sprintafenin käyttö vaatii tarkkaa harkintaa, jos potilaalla on huonossa hoitotasapainossa oleva hypertensio, todettu iskeeminen kardiomyopatia, ääreisvaltimotauti ja/tai aivoverisuonisairaus.

Hoidon alussa munuaistoimintaa on seurattava tarkasti, jos potilaalla on sydämen vajaatoiminta, kirroosi tai nefroosi, potilas käyttää diureetteja (ks. kohta 4.5) tai jos potilaalla on munuaisten vajaatoiminta, etenkin jos potilas on iäkäs. Näillä potilailla ketoprofeenin käytöstä johtuva prostaglandiinisynteesin esto voi vähentää munuaisten verenkiertoa ja johtaa munuaisten vajaatoimintaan.

Nesteretentiota, hypertensiota ja turvotusta on havaittu tulehduskipulääkehoidon aikana. Hoidon aloittamisessa on noudatettava varovaisuutta, jos potilaalla on anamneesissa jokin näistä tiloista.

Jos potilaalla on maksan toimintakokeiden arvojen poikkeavuuksia tai anamneesissa maksatauti, transaminaasiarvot on tutkittava säännöllisesti, etenkin pitkäaikaishoidossa. Ketoprofeenihoidon yhteydessä on ilmoitettu harvinaisina tapauksina keltaisuutta ja maksatulehdusta.

Varovaisuus on tarpeen, jos valmistetta käytetään maksaporfyriapotilailla, sillä se saattaa laukaista kohtauksen.

Kuten muidenkin tulehduskipulääkkeiden käytössä, infektion yhteydessä on pidettävä mielessä, että ketoprofeenin anti-inflammatoriset, analgeettiset ja antipyreettiset ominaisuudet saattavat peittää infektion etenemiseen yleisesti liittyviä oireita, kuten kuumetta.

Raskaus, hedelmällisyys tai imetys, ks. kohta 4.6.

Potilaat, joilla on astma ja siihen liittyvä krooninen tai allerginen nuha, krooninen sinuiitti ja/tai nenäpolypoosi, ovat alttiimpia asetyylisalisyliyhapon ja/tai muiden tulehduskipulääkkeiden aiheuttamille allergioille kuin muu väestö. Sprintafenin anto voi aiheuttaa astma- tai bronkospasmikohtauksen asetyylisalisyliyhapolle tai tulehduskipulääkkeille allergisilla henkilöillä (ks.

kohta 4.3). Tästä syystä valmistetta saa käyttää näissä tapauksissa vain lääkärin valvonnassa. Sama koskee potilaita, joilla on keuhkohtaumatauti tai munuaistauti.

Hoito on lopetettava, jos potilaalla ilmenee näköhäiriöitä, kuten näön hämärtymistä.

Apuaineisiin liittyvät varoitukset:

Sprintafen 25 mg rakeet sisältävät aspartaamia, joka on keinotekoinen makeutusaine: fenyylketonuriapotilaiden on käytettävä valmistetta varoen.

Potilaiden, joilla on harvinainen glukoosi-galaktoosi-imeytymishäiriö, ei tule käyttää tätä lääkettä.

Jos oireet pitkittyvät tai pahenevat tai jos ilmenee jokin uusi oire, potilaan on käännyttävä lääkärin puoleen.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Välteittäviä yhdistelmiä

Alkoholi: Alkoholi yksinään voi ärsyttää ruoansulatuskanavaa, joten ruoansulatuskanavan verenvuodon ja haavaumien riski suurenee, jos tulehduskipulääkkeitä käytetään samanaikaisesti alkoholin kanssa. Potilaiden on vältettävä tätä yhdistelmää.

Antikoagulantit (esim. hepariini ja varfariini): Tulehduskipulääkkeet saattavat voimistaa antikoagulanttien vaikutuksia (ks. kohta 4.4). Suurentuneen verenvuotoriskin vuoksi potilaita on seurattava tarkoin, jos samanaikainen käyttö on tarpeen.

Siklosporiini: Munuaistoksisuuden riski suurenee, jos tulehduskipulääkkeitä käytetään yhdessä siklosporiinin kanssa.

Dabigatraani: Verenvuodon riski saattaa suurentua, jos tulehduskipulääkkeitä käytetään yhdessä dabigatranin kanssa.

Erlotinibi: Verenvuodon riski suurenee, jos tulehduskipulääkkeitä käytetään yhdessä erlotinibin kanssa.

Litium: Plasman litiumpitoisuus saattaa suurentua, mikä saattaa johtaa toksisiin pitoisuuksiin, kun litiumin erittyminen munuaisteitse vähenee. Mikäli tarpeen, plasman litiumpitoisuuksia on seurattava tarkasti ja litiumannosta on muutettava tulehduskipulääkehoidon aikana ja hoidon jälkeen.

Metotreksaatti (annos yli 15 mg/viikko): Metotreksaattiin liittyvien verihaittojen riski suurenee, etenkin suuria annoksia käytettäessä (> 15 mg/viikko). Tämä liittyy todennäköisimmin metotreksaatin syrjäyttämiseen proteiinien sitoutumiskohdista ja munuaispuhdistuman vähenemiseen. Tästä syystä näitä lääkevalmisteita käyttävien potilaiden on kysyttävä lääkäriltä neuvoa ennen valmisteen ottamista.

Muut tulehduskipulääkkeet (mukaan lukien selektiiviset COX-2:n estäjät) ja suuriannoksiset salisylaattit: Ruoansulatuskanavan haavaumien ja verenvuodon riski suurenee.

Kinolonit: Kouristuskohtausten riski saattaa suurentua, jos tulehduskipulääkkeitä käytetään yhdessä kinolonien kanssa.

Venlafaksiini: Verenvuodon riski suurenee, jos tulehduskipulääkkeitä käytetään yhdessä venlafaksiinin kanssa.

Varovaisuutta vaativia yhdistelmiä

Trombosyyttitoimintaa estävät lääkkeet ja selektiiviset serotoniinin takaisinoton estäjät (SSRI-lääkkeet): Ruoansulatuskanavan verenvuodon riski suurenee (ks. kohta 4.4).

Verenpainelääkkeet, ACE:n estäjät ja angiotensiini II -reseptorin salpaajat: Jos potilaalla on munuaisten vajaatoiminta (jos potilaalla on esimerkiksi nestehukka tai potilas on iäkäs), ACE:n estäjän tai angiotensiini II -reseptorin salpaajan ja COX:n estäjän samanaikainen anto voi heikentää munuaistoimintaa entisestään ja johtaa mahdollisesti mm. akuuttiin munuaisten vajaatoimintaan. Näiden yhdistelmien käytössä on siis aina noudatettava varovaisuutta, etenkin iäkkäiden potilaiden kohdalla. Potilaiden asianmukaisesta nesteytyksestä on huolehdittava ja munuaistoiminnan seuranta on harkittava samanaikaisen hoidon aloittamisen jälkeen. Tulehduskipulääkkeet saattavat antagonisoida verenpainelääkkeiden verenpainetta alentavaa vaikutusta.

Baklofeeni: Tulehduskipulääkkeet saattavat vähentää baklofeenin erittymistä (toksisuuden riski suurenee).

Sydänglykosidit: Tulehduskipulääkkeet saattavat suurentaa sydänglykosidien pitoisuutta plasmassa ja myös pahentaa sydämen vajaatoimintaa ja heikentää munuaistoimintaa.

Kortikosteroidit: Ruoansulatuskanavan haavauman tai verenvuodon riski suurenee (ks. kohta 4.4).

Kumariinit: Tulehduskipulääkkeet saattavat tehostaa kumariinien antikoagulaatiovaikutusta.

Difenyylilyhdantoiini ja sulfonamidit: Ketoprofeeni sitoutuu voimakkaasti proteiineihin, joten hoidon aikana annettavaa difenyylilyhdantoiinin tai sulfonamidien annosta voi olla tarpeen pienentää.

Diureetit: Jos potilas käyttää diureettia tai jos potilaalla on myös vaikea nestehukka, prostaglandiinisynteesin estymisen aiheuttamasta munuaisten verenkierron heikentymisestä johtuvan munuaisten vajaatoiminnan riski on suurentunut. Potilas on nesteytettävä ennen lääkkeiden samanaikaista antoa ja munuaistoimintaa on seurattava tarkasti (ks. kohta 4.4) hoidon aloittamisen jälkeen. Tulehduskipulääkkeet saattavat heikentää diureettien vaikutusta.

Diabeteslääkkeet (sulfonyyliureat): Tulehduskipulääkkeet saattavat tehostaa sulfonyyliureoiden vaikutusta.

Metotreksaatti (annos alle 15 mg/viikko):

Viikoittainen täydellisen verenkuvan seuranta on tarpeen samanaikaisen käytön muutaman ensimmäisen viikon aikana. Seurannan on oltava tiheämpää, jos munuaistoiminta muuttuu tai potilas on iäkäs.

Pentoksifylliini: Verenvuotoriski suurenee. Tiheämmät kliiniset kontrollit ja vuotoajan seuranta ovat tarpeen.

Penisillamiini: Munuaistoksisuuden riski saattaa suurentua, jos tulehduskipulääkkeitä käytetään yhdessä penisillamiinin kanssa.

Pemetreksedi: Tulehduskipulääkkeet saattavat vähentää pemetreksedin erittymistä munuaisteitse.

Prasugreeli: Verenvuodon riski saattaa suurentua, jos tulehduskipulääkkeitä käytetään yhdessä prasugreelin kanssa.

Probenesidi: Probenesidin samanaikainen anto voi vähentää ketoprofeenin plasmapuhdistumaa huomattavasti.

Takrolimuusi: Munuaistoksisuuden riski suurenee, jos tulehduskipulääkkeitä käytetään yhdessä takrolimuusin kanssa.

Tsidovudiini: Hematologisen toksisuuden riski suurenee, jos tulehduskipulääkkeitä käytetään yhdessä tsidovudiinin kanssa.

Ritonaviiri: Ritonaviiri saattaa suurentaa tulehduskipulääkkeiden pitoisuuksia plasmassa.

4.6 Hedelmällisyys, raskaus ja imetys

Raskaus

Prostaglandiinisynteesin esto voi vaikuttaa haitallisesti raskauteen ja/tai alkion/sikiön kehitykseen. Epidemiologisista tutkimuksista saadut tiedot viittaavat siihen, että prostaglandiinisynteesiä estävän aineen käyttö alkuraskauden aikana suurentaa keskenmenoriskiä sekä sydämen epämuodostumien ja gastroskiisin riskiä. Sydän- ja verisuoniepämuodostumien absoluuttinen riski suureni alle 1 prosentista noin 1,5 prosenttiin. Riskin uskotaan suurenevan annoksen ja hoidon keston myötä.

Prostaglandiinisynteesin estäjien annon on osoitettu lisäävän eläinalkioiden kuolemia sekä ennen implantaatiota että sen jälkeen sekä lisäävän eläinten alkio- ja sikiökuolemia. Lisäksi eri epämuodostumien (myös sydän- ja verisuoniepämuodostumien) ilmaantuvuuden on ilmoitettu suurentuneen eläimillä, jotka saivat prostaglandiinisynteesiä estävää ainetta organogeneesin aikana.

Sprintafenia ei pidä käyttää ensimmäisen ja toisen raskauskolmanneksen aikana, mikäli käyttö ei ole selvästi välttämätöntä. Jos nainen käyttää Sprintafenia yrittäessään tulla raskaaksi tai ensimmäisen tai toisen raskauskolmanneksen aikana, annoksen on oltava mahdollisimman pieni ja hoidon keston mahdollisimman lyhyt.

Kolmannen raskauskolmanneksen aikana kaikki prostaglandiinisynteesin estäjät voivat altistaa

- sikiön:
 - kardiopulmonaarille toksisuudelle (valtimotiehyen ennenaikainen sulkeutuminen ja pulmonaarinen hypertensio)
 - munuaistoiminnan häiriöille, jotka voivat edetä munuaisten vajaatoiminnaksi ja aiheuttaa lapsiveden niukkuutta (oligohydramnion).
- raskauden lopussa äidin ja vastasyntyneen:
 - mahdolliselle verenvuotoajan pitenemiselle (trombosyyttiaggregaatiota heikentävä vaikutus, jota voi esiintyä jo hyvin pieniä annoksia käytettäessä)
 - kohdun supistuksien estymiselle, mikä voi viivyttää tai pidentää synnytystä.

Tästä syystä Sprintafen on vasta-aiheinen kolmannen raskauskolmanneksen aikana.

Imetys

Ei ole riittävästi tietoa ketoprofeenin erittymisestä ihmisen rintamaitoon. Sprintafenia ei suositella imettäville äideille.

Hedelmällisyys

Joidenkin tulehduskipulääkkeiden pitkäaikaiseen käyttöön liittyy naisen hedelmällisyyden heikentymistä, joka korjautuu hoidon lopettamisen myötä. Kuten muutkin syklo-oksigenaasi-/prostaglandiinisynteesiä estävät lääkkeet, ketoprofeeni voi heikentää hedelmällisyyttä, eikä sitä suositella naisille, jotka yrittävät tulla raskaaksi. Ketoprofeenin käytön lopettamista tulee harkita naisilla, joilla on vaikeuksia tulla raskaaksi tai jotka ovat lapsettomuustutkimuksissa.

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Sprintafenilla ei ole haitallista vaikutusta ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn, kun annostus ja hoidon kesto ovat suositusten mukaiset. Haittavaikutuksia, kuten näön hämärtymistä, huimausta ja uneliaisuutta, saattaa esiintyä (ks. kohta 4.8). Jos näin tapahtuu, ajaminen ja koneiden käyttö on kiellettyä.

4.8 Haittavaikutukset

Ruoansulatuskanava: Yleisimmin havaittuja haittatapahtumia ovat ruoansulatuskanavan haitat. Peptiset haavat, perforaatiot ja ruoansulatuskanavan verenvuodot ovat mahdollisia ja saattavat joskus johtaa kuolemaan, erityisesti iäkkäillä potilailla (ks. kohta 4.4). Lääkkeen annon jälkeen on ilmoitettu pahoinvointia, oksentelua, ripulia, ilmavaivoja, ummetusta, dyspepsiaa, vatsakipua, veriulosteita, verioksennuksia, haavaista suutulehdusta ja paksusuolitulehduksen ja Crohnin taudin pahenemista (ks. kohta 4.4). Mahakatarria on havaittu harvemmin.

Hyvin harvoin yliherkkyys voi ilmetä vaikeina systeemisinä reaktioina (kurkunpään turvotus, ääniraon turvotus, hengenahdistus, sydämentykytys, Stevens–Johnsonin oireyhtymä) tai anafylaktisena sokkina. Näissä tapauksissa tarvitaan välittömästi lääkärinhoitoa.

MedDRA-elinjärjestelmäluokitus	Hyvin yleiset (≥ 1/10)	Yleiset (≥ 1/100, < 1/10)	Melko harvinaiset (≥ 1/1 000, < 1/100)	Harvinaiset (≥ 1/10 000, < 1/1 000)	Hyvin harvinaiset (< 1/10 000)	Tuntematon
Veri ja imukudos				Verenvuodosta johtuva anemia		Trombosytopenia, agranulosytoosi, medullaarinen vajaatoiminta ja hypoplasia
Immuunijärjestelmä						Anafylaktiset reaktiot (myös sokki), yliherkkyys
Psyykkiset häiriöt						Mielialan ailahtelu
Hermosto			Päänsärky, kierto- huimaus, uneliaisuus	Parestesiat		Kouristuskohtaukset, makuaistin häiriöt
Silmät				Näön hämärtyminen		
Kuulo ja tasapainoelin				Tinnitus		
Sydän						Sydämen vajaatoiminta
Verisuonisto						Hypertensio, vasodilataatio
Hengityselimet, rintakehä ja välikarsina				Astma		Bronkospasmi (etenkin potilailla, joilla on todettu yliherkkyys asetyylisalisyylihapolle tai muille tulehduskipulääkkeille), nuha
Ruoansulatuselimistö		Dyspepsia, pahoinvointi, vatsakipu, oksentelu	Ummetus, ripuli, ilmavaivat ja mahakatarri	Suutulehdus, peptinen haava		Paksusuolitulehduksen ja Crohnin taudin paheneminen, ruoansulatuskanavan verenvuoto ja perforaatio,

MedDRA-elinjärjestelmäluokitus	Hyvin yleiset (≥ 1/10)	Yleiset (≥ 1/100, < 1/10)	Melko harvinaiset (≥ 1/1 000, < 1/100)	Harvinaiset (≥ 1/10 000, < 1/1 000)	Hyvin harvinaiset (< 1/10 000)	Tuntematon
						haavainen suutulehdus, veriuloste, verioksenus, pohjukais-suolen perforaatio ja haavauma
Maksa ja sappi				Maksatulehdus		
Iho ja ihonalainen kudosis			Ihottuma, kutina			Valoherkkyys-reaktiot, hiustenlähtö, nokkosihottuma, angioedeema, rakkulaiset ihoreaktiit, mukaan lukien Stevens–Johnsonin oireyhtymä ja toksinen epidermaalinen nekrolyysi, turvotus ja eksanteema
Munuaiset ja virtsatiet						Akuutti munuaisten vajaatoiminta, tubulo-interstiaalinen nefriitti, nefroottinen oireyhtymä
Yleisoireet ja antopaikassa todettavat haitat			Väsytys, turvotus			
Tutkimukset				Painonnousu, maksahäiriöstä johtuva transaminaasiarvojen ja seerumin bilirubiinipitoisuuden kohoaminen		Munuaisten toimintakokeiden muutokset

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisteen hyöty-haitta-tasapainon jatkuvan arvioinnin. Terveystieteiden ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi
Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea
Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri
PL 55
FI-00034 Fimea

4.9 Yliannostus

Oireet

Yliannostuksia on ilmoitettu enintään 2,5 g ketoprofeeniannoksilla. Useimmissa tapauksissa havaitut oireet rajoittuvat yleensä letargiaan, uneliaisuuteen, vatsakipuun, pahoinvointiin ja oksenteluun, jotka korjautuvat yleensä elintoimintoja tukevan hoidon myötä. Suurten ketoprofeeniyliannostusten jälkeen on esiintynyt hengityslamaa, koomaa ja kouristuskohtauksia. Ruoansulatuskanavan verenvuotoa, hypotensiota, hypertensiota tai akuuttia munuaisten vajaatoimintaa voi esiintyä, mutta ne ovat harvinaisia.

Hoitotoimenpiteet

Sprintafenin yliannostukseen ei ole spesifistä vastalääkettä. Jos yliannostusta epäillään, suositeltu hoito on mahahuuhdeltu ja oireenmukainen, elintoimintoja tukeva hoito nestehukan kompensoimiseksi, virtsanerityksen seuranta ja mahdollisen asidoosin korjaaminen.

Jos potilaalla on munuaisten vajaatoiminta, hemodialyysistä voi olla hyötyä lääkevalmisteen poistamiseksi verenkierrosta.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeuttinen ryhmä: tulehduskipulääkkeet, propionihappojohdokset,
ATC-koodi: M01AE03.

Vaikutusmekanismi

Tulehduskipulääkkeiden vaikutusmekanismi liittyy syklo-oksigenaasientsyymin estymisestä johtuvaan prostaglandiinisynteesin heikkenemiseen.

Tarkemmin katsottuna tulehduskipulääkkeet estävät arakidonihapon muuttumisen syklistiksi endoperoksideiksi PGG₂ ja PGH₂, PGE₁-, PGE₂-, PGF_{2a}- ja PGD₂-prostaglandiinien, PGI₂-prostasykliinin ja TxA₂- ja TxB₂-tromboksaanien esiasteiksi. Prostaglandiinisynteesin estyminen voi vaikuttaa myös muihin välittäjiin, kuten kiniineihin, aiheuttaen välittömän ja myös välillisen vaikutuksen.

Ketoprofeenilyysiini-suolalla on voimakas analgeettinen vaikutus sekä anti-inflammatorisen että sentraalisen vaikutuksen johdosta. Tulehdukselliset kiputilat paranevat tai lievittyvät, mikä edistää nivelten liikkuvuutta.

Sprintafen 25 mg rakeet (välittömästi vapautuva) sisältävät hajottavan mekanismin, joka lisää ketoprofeenin liukoisuutta.

5.2 Farmakokineetiikka

Imeytyminen

Ketoprofeenilyysiini-suola imeytyy nopeasti ja täydellisesti. Farmakokineettisessä tutkimuksessa 69 tutkittavalla 2.77 µg/ml (SD 0.82 µg/ml) huippupitoisuus plasmassa saavutettiin 15-30 minuutin kuluttua lääkkeen annostelusta.

Ketoprofeenin anto ruoan kanssa ei muuta biologista kokonaishyötyosuutta (AUC) mutta hidastaa imeytymistä. Ketoprofeenin kumuloitumista ei ole havaittu toistuvien antokertojen jälkeen.

Jakautuminen

95–100 % ketoprofeenista sitoutuu plasman proteiineihin (pääasiassa albumiiniin).
Näennäinen jakautumistilavuus on 0,1–0,4 l/kg.

Biotransformaatio

Ketoprofeeni metaboloituu suuressa määrin maksan mikrosomaalisten entsyymien toimesta, pääasiassa konjugoitumalla ja vain marginaalisesti hydroksyloitumalla. Näin muodostuneet metaboliitit eivät ole farmakologisesti aktiivisia.

Eliminaatio

Plasmapuhdistuma on 0,06–0,08 l/kg/h. Valmiste eliminoituu nopeasti ja valtaosin munuaisteitse. Plasman puoliintumisaika on noin 1,5 tuntia. Sprintafen 25 mg -raeannoksesta 60–80 % erittyy virtsaan glukuronidimetaboliittina 24 tunnin kuluessa.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Ketoprofeenilyysiinisuolan farmakologista turvallisuutta, toistuvan altistuksen aiheuttamaa toksisuutta, lisääntymistoksisuutta ja paikallista toleranssia koskevien konventionaalisten tutkimusten tulokset eivät viittaa sellaiseen erityiseen vaaraan ihmisille, jota ei olisi mainittu tämän valmisteyhteenvedon muissa kohdissa.

Ketoprofeenilyysiinisuolan ei ilmoitettu olevan mutageeninen geenitoksisuustesteissä *in vitro* ja *in vivo*. Ketoprofeenin karsinogeenisuustutkimuksissa hiirellä ja rotalla ei todettu karsinogeenisiä vaikutuksia.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Povidoni (E1201)
Piidioksidi, kolloidinen, vedetön (E551)
Hypromelloosi
Butyloitu metakrylaattikopolymeeri, emäksinen
Natriumlauryylisulfaatti
Steariinihappo (E570)
Magnesiumstearaatti (E572)
Aspartaami (E951)
Mannitoli (E421)
Ksylitoli (E967)
Talkki (E553B)

Makuaineet

Glukoosi
Sakkarosi
Maltodekstriini
Maissitärkkelys
Butyylihydroksianisoli
Arabikumi
Luontainen limettiaromi
Luontainen sitruuna-aromi
Luontainen minttuaromi

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen

6.3 Kestoaika

2 vuotta

6.4 Säilytys

Tämä lääkevalmiste ei vaadi erityisiä säilytysolosuhteita.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakkauskoot

Läpinäkymätön PE/alumiini/PET-annospussi, joka sisältää 700 mg päällystettyjä rakeita ja josta on saatavilla seuraavat pakkauskoot:

8, 10, 15, 16 tai 20 annospussia

Kaikkia pakkauskokoja ei välttämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle

Ei erityisvaatimuksia.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Perrigo Sverige AB
Box 7009
SE-164 07 Kista
Ruotsi

8. MYYNTILUVAN NUMERO(T)

33753

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

02.06.2017

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

24.01.2019